

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach, Wydział XII Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Czarnecki

Protokolant: A. K.

przy udziale Prokuratora A. Z.

po rozpoznaniu w dniach: 11 grudnia 2013 roku, 24 stycznia 2014 roku, 26 lutego 2014 roku, 26 marca 2014 roku, 30 maja 2014 roku, 13 sierpnia 2014 roku, 14 listopada 2014 roku, 9 stycznia 2014 roku

sprawy

K. Z. (1) córki J. i S. z d. K.ur. (...) we W.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 14 lipca 2001 r. do 18 października 2003 r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), przy czym K. Z. (3) jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o., a K. Z. (1) – jako główna księgowa i członek zarządu tejże firmy, w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmy (...) sp. z o. o. , PPUH (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) S.A, (...), (...), (...), (...), (...), (...) i Usługi (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem o łącznej wartości nie mniejszej niż 211.252,64 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczone towary i świadczone usługi i tak:

1. w dniu 14 lipca 2001r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2) doprowadzili firmę PPUH (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 3.000 zł – za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieregulowane należności wynikające z faktury VAT (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk;

2. w dniu 14 sierpnia 2001r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2) doprowadzili firmę (...)”K.” do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 6.798,16 zł - za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za montaż urządzeń chłodniczych poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktury VAT (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk ;

3. w dniu 29 października 2001r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2) doprowadzili firmę PPHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 5.059,25 zł - za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktury VAT (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk;

4. w okresie od 21 grudnia 2001 r. do 15 lutego 2002r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 8.364,11 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...), (...), (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

5. w okresie od października 2002r. do grudnia 2002r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2) w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 31.895,91 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar,

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk

6. w dniu 12 grudnia 2002r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2) doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 13.892,06 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktury VAT (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk

7. w okresie od 11 grudnia 2002r. do marca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 13.779,66 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art.12kk

8. w okresie od 28 stycznia 2003r. do 18 października 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 59.275,18 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za wykonane usługi poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

9. w okresie od 30 grudnia 2002r. do 21 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) sp. z o. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 16.414,39 zł - za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktur VAT: (...), (...), (...), (...), SKO (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12 kk

10. w okresie od 26 czerwca 2003r. do 8 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę(...)S.A do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 10.927,54 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art.12 kk

11. w okresie od 30 czerwca 2003r. do 3 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 4.829,32 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

12. w okresie od 16 kwietnia 2003r. do 27 sierpnia 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) s.j. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 13.600,41 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...), (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

13. w okresie od 16 lipca 2003r. do 28 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę Usługi (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 19.157,39 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

14. w dniu 16 września 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), doprowadzili firmę "T." do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 4.349,26 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktury VAT: (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk

co stanowi ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art.12kk i art.286§1kk przy zastosowaniu art.91§1kk

orzeka :

I. uniewinnia K. Z. (1) od popełnienia zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk stwierdza, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

SSR Krzysztof Czarnecki

UZASADNIENIE

K. Z. (1) została oskarżona o to, że:

w okresie od 14 lipca 2001 r. do 18 października 2003 r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2), przy czym K. Z. (3) jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o., a K. Z. (1) – jako główna księgowa i członek zarządu tejże firmy, w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili firmy (...) sp. z o. o. , PPUH (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) S.A, (...), (...), (...), (...), (...), (...) i Usługi (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem o łącznej wartości nie mniejszej niż 211.252,64 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczone towary i świadczone usługi i tak:

1. w dniu 14 lipca 2001r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili firmę PPUH (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 3.000 zł – za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieregulowane należności wynikające z faktury VAT (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk;

2. w dniu 14 sierpnia 2001r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili firmę (...) "K." do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 6.798,16 zł - za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za montaż urządzeń (...)poprzez nieuregulowanie należności wynikającej z faktury VAT (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk ;

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art.12 kk

11. w okresie od 30 czerwca 2003r. do 3 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 4.829,32 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

12. w okresie od 16 kwietnia 2003r. do 27 sierpnia 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę (...) s.j. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 13.600,41 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...), (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

13. w okresie od 16 lipca 2003r. do 28 lipca 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadzili firmę Usługi (...) do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w łącznej kwocie 19.157,39 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktur VAT: (...) i (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk w zw. z art.12kk

14. w dniu 16 września 2003r. w B. gm. M. działając wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili firmę "T." do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w kwocie 4.349,26 zł za pomocą wprowadzenia ich w błąd co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar poprzez nieuregulowanie należności wynikających z faktury VAT: (...),

tj. o przestępstwo z art. 286§1kk,

co stanowi ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art.12kk i art.286§1kk przy zastosowaniu art.91§1kk

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 2 marca 1989 roku sporządzoną w Państwowym Biurze Notarialnym w K. przez notariusza A. B. formie aktu notarialnego nr (...) została utworzona spółka z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w M. - B.. Pierwszym prezesem zarządu został K. Z. (3). Przedsiębiorstwo to prowadziło początkowo działalność gospodarczą między innymi w zakresie produkcji, pośrednictwa i usług ze szczególnym uwzględnieniem nowych konstrukcji, technologii i rozwiązań organizacyjnych, a także propagowanie i sprzedaż zastosowań i osiągnięć w tych dziedzinach. W trakcie późniejszej działalności spółka skupiła się na produkcji maszyn i urządzeń dla (...), głównie (...). K. Z. (3) pełnił funkcję prezesa zarządu L. (...) od początku istnienia tej spółki do 27 października 2003 roku, natomiast K. Z. (1) pełniła funkcję członka zarządu od października 1999 roku również do 27 października 2003 roku, a nadto była główną księgową w spółce.

dowody: wypis z rejestru handlowego (k. 1456), kopia akt rejestrowych spółki (...) sp. z o.o. (k. 942 – 1015, 1333 – 1414), odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (k. 49 – 51).

W dniu 8 stycznia 1996 roku została podpisana pomiędzy spółką (...) sp. z o.o., a M. i J. B. została podpisana „umowa inwestycji wspólnej” dla realizacji przedsięwzięcia gospodarczego polegającego na produkcji (...). W ramach tej umowy spółka (...) poczyniła na nieruchomości należącej do M. i J. B. w B.. Po dokonaniu inwestycji przez spółkę (...) doszło do konfliktu pomiędzy prezesem zarządu tej spółki K. Z. (2), a M. i J. B.. Z uwagi na powstały konflikt nie doszło do realizacji „umowy inwestycji wspólnej”. W dniu 8 maja 1998 roku doszło pomiędzy M. i J. B., a spółką (...) reprezentowaną przez K. Z. (2) do zawarcia umowy dzierżawy nieruchomości Strony nie uzgodniły w umowie precyzyjnie wysokości czynszu należnego za dzierżawę, co stało się podłożem długoletniego sporu pomiędzy

spółką (...), a M. i J. B.. M. B. podejmował różnego rodzaju działania, zarówno faktyczne jak i prawne mające na celu utrudnienie działalności przez zakład produkcyjny spółki (...), kierując liczne pisma zarówno do organów skarbowych, nadzoru budowlanego i sanitarnego oraz do banku kredytującego działalność spółki (...). Pomiędzy spółką (...), jak też członkami jej zarządu, a M. i J. B. doszło do szeregu sporów sądowych. Działania faktyczne polegały natomiast na zakręcaniu dopływu wody do zakładu, czy wybudowaniu muru uniemożliwiającego dostęp do części budynków zakładu. Działania M. B. skutkowały też tym, że w zakładzie produkcyjnym przeprowadzane były częste kontrole z różnego rodzaju instytucji, w konsekwencji zakład stracił zezwolenie na eksport produkowanych (...), a bank kredytujący bieżącą działalność – (...) ograniczył kredyt bieżący do kwoty nie pozwalającej na normalne funkcjonowanie zakładu. Zakład produkcji (...) zaczął przynosić straty i został ostatecznie został zlikwidowany w lipcu 2002 roku.

dowody: wyjaśnienia K. Z. (1) (k. 1735 – 1740, 2672 – 2673), zeznania świadka M. B. (k. 4 – 6, 2277, 2791 – 2792), zeznania świadka J. T. k. 879, 1818 – 1819, 2705 – 2706; umowa o wspólnej inwestycji (k. 2404 – 2405), dokumenty złożone przez K. Z. (2) (k. 2398 – 2457, 2482 – 2486), umowa dzierżawy nieruchomości k. 279.

Spółka (...) prowadząc działalność gospodarczą zawierała szereg umów dotyczących zakupu towarów lub świadczenie usług ze swoimi partnerami handlowymi. Kupiony przez spółkę (...) towar był przeznaczony do wytworzenia produkowanych przez spółkę maszyn i urządzeń. Decyzje o zakupie towarów i usług w spółce (...) podejmował K. Z. (3). K. Z. (1) nie miała wpływu na wybór kontrahentów oraz zakup towarów i usług, nie brała też udziału w zamawianiu towarów i usług dla spółki (...). W okresie od 2001 roku do 2003 roku Spółka (...) sp. z o.o. w M. zawarła z różnymi podmiotami szereg umów cywilno – prawnych na zakup towarów lub świadczenie usług, między innymi z:

- Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowo – Handlowym (...) na kwotę 4451,29 zł, wynikającej z faktury VAT (...) z dnia 14 lipca 2001 roku, z której nie została uiszczona należność wysokości 3000 zł,
- Przedsiębiorstwem (...) "K." sp. z o.o. w K. na kwotę 6708,16 zł, wynikającą z faktury VAT (...) z dnia 14 sierpnia 2001r. za montaż urządzeń chłodniczych, z której nie została uiszczona należność w wysokości 4302,72 zł,
- Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Usługowo – Handlowym (...) - J. D. w kwocie 7612,80 zł, wynikającej z faktury VAT (...) z terminem płatności 12.11.2001 r. , z której nie została uiszczona należność w wysokości 5.059,25 zł,
- Przedsiębiorstwem (...) w kwocie 9.573,00 zł wynikającej z dwóch faktur VAT: (...), (...), z okresu I – III 2002 roku, z której nie została uiszczona należność w kwocie 8.364,11 zł,
- (...) sp. z o.o. w S., wcześniej działająca jako (...) sp. z o.o., w kwocie 44.674,32 zł, z terminem płatności na 18 stycznia 2003 roku wynikającej z faktury VAT, z której nie została uiszczona należność w wysokości 31.895,91 zł,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w kwocie 18081,62 zł, wynikającej z faktury VAT (...) z terminem płatności 27.12.2002 r., z której nie została uiszczona należność w wysokości 13.892,06 zł,
- (...) sp. z o.o. działającą wcześniej jako (...) sp. z o.o. z siedziba w G. w łącznej kwocie 13.779,66 zł, wynikającej z faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...), z terminami płatności od 9.02.2003 r. do 19.05.2003 roku,
- Spółdzielnią Pracy Usług (...) w K. w łącznej kwocie 59.275,18 zł, wynikającej z faktur VAT: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) z terminami płatności od 6.02.2003 r. do 3.12.2003 r., które to należności nie zostały uiszczone,
- (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. Oddział w K. w kwocie łącznej 16.414,39 zł , wynikającej z faktur VAT : (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) z terminami płatności od 20.01.2003 r. do 11.08.2003 r., które to należności nie zostały uiszczone,

- Fabryką (...) S.A. z siedzibą w T. w kwocie 10.927,54 zł, wynikającej z faktur VAT: (...) z terminem płatności 17.07.2003 r. i (...) z terminem płatności 29.07.2003 r., które to należności nie zostały uiszczone,
- Przedsiębiorstwem Handlu (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. w kwocie 4.829,32 zł, wynikającej z faktury VAT: (...) z dnia 3.07.2003 r. i w kwocie 5322,83 zł, wynikającej z faktury VAT (...) z dnia 30.06.2003 r., z których nie została uiszczona należność w wysokości 4829,32 zł,
- Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Handlowym (...) spółka jawna w kwocie łącznej 13.600,41 zł wynikającej z faktur VAT (...) z terminem płatności 15.06.2003 r., (...) z terminem płatności 5 sierpnia 2003 r., (...) /k z terminem płatności 7.09.2003 r. i (...) z terminem płatności 26.10.2003 r.,
- R. K. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) w kwocie 19.157,39 zł, wynikającą z faktur VAT: (...) i (...) z terminem płatności 30.07.2003 r. i 2.08.2003 r., z których nie została uiszczona kwota 17.157,39 zł,
- (...) sp. z o.o. w G. w kwocie 10.349,26 zł wynikającej z faktury VAT: (...) z terminem płatności 7.10.2003 r., z której nie została uregulowana należność w wysokości 4.349,26 zł.

dowody: opinia biegłego k. K. O. k. 1304 – 1305, 2790 wyjaśnienia K. Z. (1) (k. 1735 – 1740, 2672 – 2673), zeznania świadka Z. R. k. 586, 2703, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 590 – 597, zeznania świadka L. G. (K.) k. 414 – 415, 2703 – 2704, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 405 – 411, 418 – 425, zeznania świadka A. K. k. 925, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 929 – 938, zeznania świadka W. N. k. 2276, 2207, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 46 – 70, zeznania świadka A. S. k. 838 – 839, 2979, informacja głównego księgowego (...) sp. z o.o. k. 2366, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 840 – 845, zeznania świadka M. Z. (1) k. 919 – 920, 2301 – 2302, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 921 – 925, zeznania świadka A. M. (1) k. 626 – 627, 2345, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 640 – 667, zeznania świadka T. B. k. 778, 2340 – 2341, 2859, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 793 – 804, zeznania świadka A. M. (2) k. 600 – 601, 2339 – 2340, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 605 – 630, zeznania świadka K. N. k. 671, 2340, 2761 – 2762, zeznania świadka A. T. k. 668, 2708 – 2709, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 673 – 683, zeznania świadka M. M. (2) z d. M. k. 686, 693, 2280, 2704, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 687 – 691, zeznania świadka L. B. k. 1058 – 1059, 2297 – 2299, 2922, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 1060 – 1080, zeznania świadka R. K. (1) k. 1114, 2700, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 1117 – 1122, zeznania świadka K. D. k. 822 – 823, 3069, dokumenty związane z dochodzeniem roszczeń od (...) sp. z o.o. k. 827 – 837.

Spółka (...) sp. z o.o. w M. w latach 2000 – 2003 prowadziła działalność gospodarczą w znacznych rozmiarach, posiadała majątek ruchomy jak i nieruchomy o znacznej wartości, a zatem była wypłacalna w dacie zaciągania zobowiązań wobec swoich kontrahentów. W przypadku żadnego ze zobowiązań zaciągniętych przez L. P. nie doszło do wprowadzenia kontrahentów w błąd co do zamiaru zapłaty za otrzymany towar.

dowody: opinia biegłego k. K. O. k. 1304 – 1305, 2790.

W dniu 27 października 2003 roku dotychczasowi udziałowcy (...) sp. z o.o., czyli K. Z. (3), K. Z. (1) i J. T. sprzedali wszystkie swoje udziały R. K. (2) i tego dnia Zgromadzenie Wspólników Spółki w nowym składzie, odwołała dotychczasowy zarząd i powołał nowy w składzie : R. K. (2) – Prezes Zarządu, Z. S. - Wiceprezes Zarządu.

(dowody: wyjaśnienia K. Z. (1) k. 872, 1737-1740, 2672 – 2673, zeznania świadka J. T. k. 879, 1818 – 1819, 2705 – 2706, zeznania świadka R. K. (2) k. 1535 – 1537, 3103, zeznania świadka J. W. k. 2762,

zeznania świadka Z. S. k. 1549 – 1550, 2524 – 2525, kopia umowy sprzedaży udziałów k. 432 – 434, kopia protokołu zgromadzenia wspólników k. 435 – 436, 532 – 534.

K. Z. (1) ma 67 lat, jest wdową, nie ma nikogo na utrzymaniu, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ekonomistą, nie posiada majątku, utrzymuje się z emerytury w wysokości 2000 zł miesięcznie i pracuje osiągając dochód w wysokości 1000 zł miesięcznie, nie leczyła się psychiatrycznie, ani odwykowo, nie była karana.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonej k. 2672, informacja z K. k. 2203).

K. Z. (3) zmarł w dniu 21 października 2013 roku w K. w związku z czym postanowieniem z dnia 8 listopada 2013 roku postanowienie wobec niego zostało umorzona.

(dowody: odpis skrócony aktu zgonu nr 155/2013 k. 2661, postanowienie k. 2663).

K. Z. (1) podczas w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień (k. 304, 872).

Podczas kolejnego przesłuchania wyjaśniła, że pracowała w spółce (...) od 1990 lub 1991 roku jako księgowa, zaś po kilku latach pracy kupiła udziały w tej spółce posiadając je do dnia, tj. do 27 października 2003 roku zajmowała się księgowością i kadrami. Oskarżona wyjaśniła, że poszukiwaniem kontrahentów zajmowali się pracownicy z marketingu, jednakże ostatecznym zawieraniem umów zajmował się prezes zarządu K. Z. (3). Oskarżona wyjaśniła, że nie pamiętała szczegółów współpracy z poszczególnymi firmami wymienionymi w zarzucie. Wyjaśniła także, że sporządzeniem całej dokumentacji związanej ze sprzedażą udziałów w spółce (...) zajmowała się kancelaria (...), a kupującym przekazała komputer wraz z całą dokumentacją finansowo – księgową. Oskarżona wyjaśniła, że 29 października 2003 zawarta została ostateczną umowę sprzedaży nieruchomości przez spółkę (...) spółce (...) za kwotę 600.000 zł, przy czym S. i K. nie otrzymali kwoty 600.000 zł bowiem udziałowcy L. H. przejęli dług wobec (...), który miała L. (...) z tytułu kredytu. Oskarżona wyjaśniła, że spółka (...) sprzedała też urządzenia produkcyjne spółce (...) za kwotę 94.432,40 zł, tych pieniędzy też nie otrzymali nowi właściciele spółki (...), gdyż spółka (...) przejęła długi spółki (...). Oskarżona wyjaśniła, że spółka (...) zapłaciła długi spółki (...) do kwoty 600.000 zł plus 94.432,40 zł, zaś pozostałe długi spółki (...) mieli spłacić nowi nabywcy tej spółki. (wyjaśnienia k. 1737-1740,1881).

Na rozprawie przed Sądem w dniu 11 grudnia 2013 roku K. S. m- Z. oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyjaśniła, że podejmowaniem działań operacyjnym w firmie zajmował się jej mąż K. Z. (3), gdyż na sprawach technicznych się nie zna. Wyjaśniła, że jej udział w zarządzie wynikał z umowy spółki, która określała, że zarząd spółki musi się składać z co najmniej 3 osób. Wyjaśniła, że jej mąż był z wykształcenia magistrem inżynierem i zajmował się przede wszystkim projektowaniem maszyn do (...), do produkcji (...), nadzorował konstruktorów i akceptował zakupy do poszczególnych urządzeń. Wyjaśniła, że produkcją maszyn zajmowała się firma (...). Oskarżona wyjaśniła, że na sytuację spółki (...) miały wpływ czynniki zewnętrzne. W pewnym momencie powstał zakład (...), który był prowadzony przez spółkę (...). Wyjaśniła, że ten zakład nie był prowadzony w budynkach firmy, tylko była do hala produkcyjna, która była wdzierżawiona od pana B. w B.. Wyjaśniła, że pan B. pracował wcześniej w (...), skąd został wyrzucony, jak sam mówił i wcale tego nie ukrywał, a mąż lokował produkcję w jego zabudowaniach. Pan B. bardzo zabiegał o to, żeby mąż zgodził się wynająć pomieszczenia. Został wzięty kredyt i został wyremontowany zakład. Pan B. wtedy pokazał o co mu chodziło. Mnie osobiście, kiedy mąż wyszedł, zadał pytanie czy nie wiem w jaki sposób mąż ma zamiar przekazać mu ten zakład. Ja byłam zdziwiona tym. Nie byłam obecna przy jakimś uzgodnieniu męża z Panem B., który miał zamiar przejąć zakład i pozbyć się spółki (...). Oskarżona wyjaśniła, że spółkę (...) dotknęły też działania nieuczciwych kontrahentów. Były liczne wyroki, jednak egzekucje wyroków okazały się bezskuteczne, a nieuczciwość kontrahentów polegała na niepłaceniu za towar, głównie chodziło o maszyny, które były drogie. Oskarżona wyjaśniła, że jej mąż kierując spółką (...) nigdy nie chciał nikogo oszukać, i wołał dołożyć sam, niż komukolwiek złotówkę zabrać. Oskarżona wyjaśniła, że nigdy nie zakładała, żeby jej mąż chciał któregokolwiek z kontrahentów oszukać i nie było żadnych zamiarów, żeby nie płacić kontrahentom. Oskarżona wyjaśniła, że nie brała udziału w podejmowaniu decyzji dotyczących spółki. Wyjaśniła, że nigdy nie spotykali się i razem w zarządzenie, i nie podejmowali decyzji. Wyjaśniła, że jako księgowa miała świadomość długów firmy, ale miała też świadomość również o

wierzytelnościach wobec firmy. Wyjaśniła, że jej zdaniem w chwili przejęcia spółki (...) przez spółkę (...) wierzytelności i długi równoważyły się i gdyby nabywca chciał ściągnąć wierzytelności mógłby spłacić długi. Wyjaśniła, że zatrudnili firmę (...) po to, żeby transakcja odbyła się zgodnie z prawem, i nie było żadnego oszustwa. Wyjaśniła, że nigdy nikt nie zwracał uwagi, że ta transakcja jest nielegalna. Wyjaśniła również, że w dacie tej transakcji mieli pewność, że ta transakcja jest zgodna z prawem. Dodała, że z transakcji przejęcia spółki (...) zostały wyłączone aktywa, gdyż chcieli sami spłacić długi, gdyż mieli podejrzenia, że nowy nabywca ich nie spłaci. Wyjaśniła, że nie była uczestnikiem w rozmowach z firmą (...). Dodała, że to jej mąż podjął decyzję o tym, żeby wyłączyć aktywa z przejęcia, ale nie pamięta czy to był pomysł męża czy kancelarii (...). (wyjaśnienia k. 2672 – 2673).

Sąd dokonał następującej oceny dowodów:

K. Z. (1) została oskarżona o popełnienie przestępstw z art. 286 §1 k.k. w związku z pełnieniem przez nią funkcji członka zarządu i głównej księgowej w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w B.. Oprócz K. Z. (1) w zarządzie spółki (...) sp. z o.o. byli jeszcze K. Z. (3), który był prezesem Zarządu oraz przez pewien okres J. T.. Dowodami na których Sąd oparł się w niniejszej sprawie to przede wszystkim zeznania świadków, którzy byli przedstawicielami kontrahentów spółki (...) sp. z o.o. w B. oraz dokumenty potwierdzające istnienie należności po stronie spółki (...) na rzecz tych kontrahentów.

Na podstawie zeznań świadka Z. R. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy z firmą (...). Świadek zeznał, że spółka (...) miała zaległości z tytułu dostarczonych towarów w postaci (...). Świadek zeznał, że część faktur została zapłacona, a pozostała zaległość na kwotę ok. 3000 – 4000 zł. Świadek zeznał, że współpraca pomiędzy firmą (...), a spółką (...) trwała około 3 lat i w tym czasie spółka (...) mogła zapłacić około piętnastu faktur. Świadek zeznał, że faktury wystawiane dla spółki (...) były z odroczonym terminem płatności, zazwyczaj czternastodniowym. Świadek zeznał, że przed podjęciem decyzji, żeby rozliczać się ze spółką (...) na podstawie faktur z odroczonym terminem płatności nie przeglądał żadnych dokumentów księgowych firmy. Świadek zeznał również, że w sprawie nawiązania współpracy rozmawiał z J. T. i, że nie miał żadnych kontaktów z K. Z. (1).

Zeznania świadka Z. R. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka L. G. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy przez spółkę (...) z firmą (...). Świadek L. G. zeznał, że spółka (...) wykonywała usługi wymiany (...)i montażu (...) w 2001 roku, za które wystawiona była faktura na kwotę około 6708,16 zł. Świadek zeznał, że część należności została zapłacona przez dłużnika w 2003 roku, a część wyegzekwował komornik. Świadek zeznał, że nie pamięta dokładnie w jaki sposób została nawiązana współpraca pomiędzy jego firmą, a spółką (...), ale z tego co pamięta, to usługę zlecał jakiś mężczyzna. Świadek zeznał jednak, że nigdy nie miał kontaktu z oskarżoną i, że nikt nigdy nie prezentował mu sytuacji firmy.

Zeznania świadka L. G. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka R. K. (1) Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy przez spółkę (...) z firmą prowadzoną przez świadka. Świadek R. K. (1) zeznał, że spółka (...) zamówiła u niego pięć (...), za które spółka nie zapłaciła. Świadek zeznał, że to J. T. podpisywał odbiór faktur, który składał zamówienia u niego w firmie. Świadek zeznał również, że nigdy nie kontaktował się z oskarżoną K. Z. (1) i nigdy się z nią nie zetknął. Świadek zeznał również, że spółka (...) w 2004 roku spłaciła mu zadłużenie spółki (...) w kwocie 2000 zł. Świadek dodał również, że nikt nie zgłaszał mu braku zdolności (...) spółki (...), a on nie przeglądał żadnych dokumentów dotyczących kondycji finansowej spółki

Zeznania świadka R. K. (1) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadków R. K. (2) i Z. S. Sąd ustalił okoliczności związane z kupnem przez nich udziałów w spółce (...), a w szczególności to, że udziały w spółce (...) kupił najpierw od dotychczasowych współników R. K.

(2), a następnie sprzedał je Z. S.. Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie kopiach dokumentów w postaci umów. Z uwagi na powyższe zeznania świadków Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne.

Na podstawie zeznań świadków J. B. i M. B. Sąd ustalił, że świadkowie nawiązali współpracę z K. Z. (2) i K. Z. (1), która była księgową w spółce (...). Świadkowie w swoich zeznaniach potwierdzili, że podjęli współpracę z oskarżonymi i, że na ich działce w B. powstał zakład produkcji (...). Świadkowie również potwierdzili również, że na tle wzajemnych rozliczeń doszło do nieporozumień i sporów sądowych, które zakończyły się zawarciem ugody. Na podstawie zeznań świadka M. B. Sąd ustalił, że zawiadamiał bank, urząd skarbowy i nadzór budowlany o działalności spółki (...). Zeznania świadków były istotne w zakresie ustalenia warunków w jakich spółka (...) prowadziła działalność gospodarczą w zakładzie produkcji (...) w B..

Zeznania świadków Sąd ocenił jako wiarygodne. Świadkowie nie kwestionowali, że między nimi, a K. Z. (2) i K. Z. (1) powstał spór związany z działalnością spółki (...). Zeznania świadków znajdują potwierdzenie w licznych dokumentach w postaci umów, orzeczeń sądowych i pism kierowanych do różnych instytucji, a oni sami nie byli pokrzywdzonymi w niniejszej sprawie. Z uwagi na powyższe Sąd ocenił zeznania świadków jako w pełni wiarygodne.

Na podstawie zeznań świadka W. N. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy z firmą (...) sp. z o.o. Świadek zeznał, że jest Prezesem Zarządem Przedsiębiorstwa (...) spółka z o. o. i w 2001 i 2002 roku spółka sprzedawała materiały dla firmy (...) w postaci (...). Świadek zeznał, że zostały wystawione w sumie trzy faktury. Świadek zeznał, że dostali zamówienie od spółki (...) na zakup (...), albo na piśmie, albo ktoś z firmy (...) przyjechał do nas. Świadek zeznał, że nie pamięta kto podpisywał w imieniu spółki (...) te faktury, które wystawili. Świadek zeznał, że w tamtym okresie nie było takiej procedury, żeby żądali jakiś dokumentów finansowych spółki przed zawarciem umowy. Świadek zeznał również, że pieniądze za te materiały nie zostały zapłacone w terminie, a po wielokrotnych monitach sprawa została skierowana do Sądu i zostały wydane nakazy zapłaty. Świadek zeznał, że część pieniędzy wyegzekwował komornik i pozostała do uregulowania kwota 8364,11 złotych. Z zeznań świadka wynikało również, że przed tymi transakcjami ze spółką (...) były zawierane inne umowy z których spółka się rozliczyła. Świadek zeznał również, że jego nigdy nie miał kontaktu z oskarżoną.

Zeznania świadka W. N. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka M. M. (4) Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy pomiędzy spółka (...) a firmą (...). Świadek zeznała, że spółka (...) dostarczała do firmy (...) materiały ze stali nierdzewnej, za które początkowo płaciła gotówką Świadek zeznała, że w czerwcu 2003 roku spółka (...) wzięła towar na który zostały wystawione dwie faktury z odroczonym terminem płatności, i za jedną z tych faktur spółka częściowo zapłaciła. Świadek zeznała, że spółka (...) zalega z płatnością kwoty 4829,32 zł.

Zeznania świadka A. M. (3) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań J. T. Sąd ustalił sposób w jaki podejmowane były decyzje w spółce (...) oraz w jakich warunkach prowadzona była przez spółkę działalność gospodarcza. Świadek zeznał, że był pracownikiem technicznym w spółce (...), zajmował się pracą na warsztacie i nadzorował produkcję. Zeznał, że był kierownikiem warsztatu, pracownikiem technicznym, dyrektorem masarni i był też w zarządzie spółki. Świadek zeznał, że w firmie różnie się układało i jak była praca i klienci płacili to się układało dobrze. Świadek zeznał, że były też okresy, że wypłaty dla pracowników były opóźnione i docierały informacje, że za towar nie było płacone. Świadek zeznał, że w zarządzie spółki był przez 2 do 3 lat i stało się to w ten sposób, że było jakieś zebranie i wszyscy udziałowcy zostali członkami zarządu, gdyż Prezes powiedział, że udziałowcy będą w zarządzie, ale żadne funkcje się z tym nie wiązały. Świadek zeznał, że trudności w firmie były od czasu do czasu, ale największe trudności były wtedy jak pracował w (...). Świadek zeznał, że właściciel działki Pan B.stwarzał problemy w funkcjonowaniu (...), gdyż zakręcali wodę, nie wpuszczali pracowników na teren zakładu, nie było możliwości odprowadzania ścieków. Świadek zeznał, że między firmą, a rodziną B. były jakieś spory,

ale nie wiem jakie B. mieli roszczenia. Świadek zeznał również, że maszyny wysłali do Kanady, co stwarzało to dużo kłopotów. Świadek zeznał, że z tego co pamięta to ten kontrakt się zerwał i za te dostawy do Kanady nie zostały wypłacone pieniądze. Było też tak, że kontrahenci nam nie płacili. Świadek zeznał, że spółką (...) była spółką, która dużo robiła i miała dużo klientów, a jak było zlecenie i brali jakiś towar to zawsze była nadzieja, że wszystko zostanie zapłacone. Świadek zeznał, że wszystkim w spółce kierował prezes Z., gdyż to był jego projekty, jego wyroby i on o wszystkim decydował. Świadek zeznał, że Pan Z. był konstruktorem maszyn i nie był oszustem. Dodał, że nigdy tak nie było, że brał towar i później nie chciał za niego zapłacić, że zawsze rozmawiał ze swoimi kontrahentami. Świadek zeznał, że w praktyce o wszystkim decydował Prezes Z. i, że nie było dyskusji między członkami zarządu, gdyż to Pan Z. miał wszystko w głowie, o wszystkim wiedział i o wszystkim decydował. Świadek zeznał również, że K. Z. (1) była główną księgową i do niej spływały faktury, ale jego zdaniem to Prezes decydował o tym za który towar należało zapłacić, a księgowa wykonywała tylko jego polecenia. Świadek zeznał, że jak przychodziło zlecenie na jakąś maszynę to zabierali dokumentację i decydowali co należy kupić i bywało, że on też dzwonił za jakimiś materiałami i je zamawiał, ale to były proste rzeczy takie jak blacha, śruby, wełna, zaś takie większe rzeczy zamawiał Prezes, żeby wiedzieć co zamówić. Świadek zeznał, że K. Z. (1) nie brała udziału w zamówieniach towarów. Świadek zeznał również, że towar był zamawiany u dostawców, ale nie po to by taki towar zaraz sprzedać, gdyż zamówiony towar były wykorzystywany w produkcji wyrobów w firmie.

Zeznania świadka J. T. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne. Świadek szczegółowo opisał w jaki sposób funkcjonowała spółka (...) oraz w jaki sposób zapadały w niej decyzje. Świadek miał wiedzę na ten temat, gdyż był wieloletnim pracownikiem tej spółki oraz jej udziałowcem i członkiem zarządu. Zeznania świadka były wyważone i rzeczowe, a także znajdowały potwierdzenie w zeznaniach świadka M. Z. (2) oraz wyjaśnieniach K. Z. (1) Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka A. T. i K. N. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy pomiędzy spółka (...) a firmą (...). Świadek A. T. zeznał, że spółka (...) SA w T. dokonywała sprzedaży (...) na rzecz spółki (...) przez kilkanaście lat. Świadek zeznał, że spółka (...) za towar płaciła nieregularnie. Świadek zeznał, że w końcowym okresie współpracy sprzedaż odbywała się tylko po zapłacie gotówką, zaś wcześniej niezapłacone należności zostały skierowane do postępowania sądowego. Świadek K. N. zeznał natomiast, że w firmie (...) zajmuje się między innymi prowadzeniem spraw sądowych i, że wobec spółki (...) prowadzonych było szereg postępowań sądowych mających na celu wyegzekwowanie należnych kwot. Świadek zeznał, że większość spraw toczących się przeciwko L. (...) zakończyło się zapłatą w całości należnych kwot, zaś pozostała do zapłat należność w kwocie 10.927,54 zł

Zeznania świadków A. T. i K. N. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadków nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka J. W. Sąd ustalił okoliczności przygotowania projektu umowy zbycia udziałów w spółce (...) na rzecz R. S. (1). Świadek zeznał, że jego kancelaria przygotowywała projekt umowy dotyczącej zbycia udziałów w spółce (...) przez K. Z. (2), a w związku z tym druga firma (...), w której K. Z. (3) również był prezesem i udziałowcem, miała odkupić od spółki (...) nieruchomości i linię produkcyjną. Świadek zeznał, że umowa była podpisana między firmą (...), a jej przedmiotem było zbycie środków majątkowych. Świadek zeznał, że zapłata nastąpiła w ten sposób, że środki finansowe nie zostały przekazane spółce (...), tylko L. (...) przejęła wierzytelności, które ciążyły na spółce (...) i miała uregulować je do wysokości przedmiotu umowy. Świadek zeznał, że spółka (...) istniała już wcześniej i w zarządzie spółki był K. Z. (3) i K. Z. (1). Świadek zeznał, że z tego co wiem L. (...) spłaciła wierzytelności do wysokości uzgodnionej ceny, ale nie pamiętał, czy wierzyciele byli spłacani w całości czy też proporcjonalnie. Zeznał, że bank, ZUS i Urząd Skarbowy zostali spłaceni w całości. Świadek zeznał również, że z tego co mu opowiadał K. Z. (3) to kłopoty (...) spółki (...) związane były z niezapłaceniem jej przez kontrahentów, a także był też spór związany z M. B. w związku z prowadzeniem ubojni, gdyż na tym tle doszło do jakiś sporów i wtedy powstały jakieś pierwsze poważniejsze kłopoty firmy (...). Świadek zeznał, że spółka (...) spłaciła zobowiązania spółki (...) do wysokości kwoty między 500, a 700 tys. złotych. Świadek zeznał, że K. Z. (3) ze względu na stan zdrowia chciał zakończyć prowadzenie działalności i znalazł ogłoszenie R. S. (1) i R. K. (2) o tym, że kupią spółkę z długami. Świadek zeznał, że nowi właściciele odbyli zgromadzenie

wspólników, odwołali K. Z. (2) z funkcji prezesa i powołali swojego prezesa. Odnośnie do sposobu zapłaty za mienie spółki (...) świadek zeznał, że chodziło o to, żeby pieniądze ze sprzedaży nie przelewać na konto L. (...), tylko żeby L. (...) pokryła zobowiązania spółki (...). Świadek zeznał również, że do zbycia udziałów doszło z uwagi na trudną sytuację finansową spółki, ale nie wiedział czy były podstawy do ogłoszenia upadłości spółki (...). Świadek dodał, że na pewno było tak, że zobowiązania spółki (...) były trudne do ściągnięcia. Dodał także, że wie, że jakaś transakcja K. Z. (2) nie udała się z kontrahentem z Kanady i to były powody, że K. Z. (3) chciał zrezygnować z zaangażowania się w spółkę (...), ale chciał nadal prowadzić działalność podstawową spółki związanej z produkcją komór chłodniczych, gdyż miał kilka patentów związanych z tą produkcją. Świadek zeznał również, że nie przypomina sobie, żeby K. Z. (1) brała udział w negocjacjach związanych ze zbyciem udziałów w spółce (...), a pamięta, że to K. Z. (3) przychodził do kancelarii i żalił się ze swoich kłopotów.

Zeznania świadka J. W. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne albowiem były one spójne i logiczne. Świadek bezpośrednio zetknął się ze zdarzeniami o których zeznawał, a jego zeznania nie były kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka M. Z. (2) Sąd ustalił w jaki sposób zarządzana była spółka (...). Świadek zeznał, że był pracownikiem w firmie (...), zajmując tam różne stanowiska, zaś w końcowym okresie pracował jako handlowiec. Świadek zeznał, że o sytuacji finansowej spółki wie niewiele, bo to nie było w zakresie jego obowiązków. Zeznał jednak, że trudności finansowe zaczęły się od momentu uruchomienia zakładu w B., który miał trudności w funkcjonowaniu ponieważ tam były problemy z właścicielami dzierżawionej posesji, na której mieścił się zakład. Świadek zeznał, że był w tym zakładzie w B. najpierw magazynierem, a potem kierownikiem, zaś Państwo B. utrudniali funkcjonowanie zakładu poprzez inicjowanie wszelkich kontroli, a także zakręcenie wody, które to działania uniemożliwiły produkcję. Świadek zeznał, że w firmie (...) osobą główną i decydującą był K. Z. (3), który był typem człowieka, który nikogo nie dopuszczał i sam prowadził tą firmę. Świadek zeznał, że K. Z. (3) lubił mieć pieczę nad wszystkim, a w pracy nie dopuszczał sprzeciwów i prowadził firmę tak jak on chciał. Świadek zeznał, że oskarżona K. Z. (1) była księgową w firmie i była w zarządzie firmy, ale nie wie, co o ona w tym zarządzie robiła. Świadek zeznał, że z rozmów prywatnych wiem, że to jego ojciec K. Z. (3) wszystkim zarządzał i podejmował wszystkie kluczowe decyzje. Świadek zeznał nadto, że z tego co wie, to towar zamawiany był pod produkcję konkretnej maszyny. Zeznał, że w firmie (...) produkcja nie była prowadzona na magazyn, tylko na zamówienie, z wyjątkiem drobnych rzeczy jak na przykład (...), które były zazwyczaj częścią składową (...), a pojedyncze sztuki były sprzedawane oddzielnie. Świadek zeznał, że firma (...) kupowała tylko towar na produkcję (...), albo jako (...). Świadek zeznał, że problemy w firmie pojawiły się w związku z zakładem w B., co zapoczątkował problemy finansowe w firmie, ale też w tamtym okresie pojawiły się w całym kraju problemy w zakładach (...). Świadek zeznał również, że część ze sprzedanych zamówień nie została zapłacona. Dodał, że była taka sytuacja, że B. zamurowali wejście do szatni pracowniczej, co było jednym z elementów utrudniania przez nich produkcji. Świadek zeznał, że zakręcenie wody w zakładzie w B. spowodowało cofnięcie uprawnień eksportowych, gdyż zakład produkcji (...) nie może funkcjonować bez dostępu do bieżącej wody. Świadek zeznał, że w zakładzie musiały być osobne wejścia dla personelu i osobne ubikacje i musieli napisać od nowa plan zagospodarowania przestrzennego zakładu. Świadek zeznał, że nie wie dlaczego drzwi w zakładzie zostały zamurowane, ale chodziło chyba o to, żeby doprowadzić do upadku zakładu. Świadek zeznał, że Pan B. robił to z powodów finansowych, gdyż, chciał utrudnić firmie działalność, żeby firma (...) była gotowa podpisać umowę z dużymi stawkami za dzierżawę. Świadek zeznał, że Pan B. pisał również donosy do banków, że firma (...) upada i żeby kredyty z banków zostały wycofane, przez co mieli często kontrole z Banku (...). Świadek zeznał, że uruchomienie tego zakładu kosztowało około 1 mln marek niemieckich, gdyż wcześniej ten budynek był prostą (...), a po przeróbkach dokonanych przez firmę (...) stał się wzorcowym zakładem, do którego przyjeżdżali ludzie z całej Polski, żeby zobaczyć jak taki zakład powinien wyglądać. Świadek zeznał, że po opuszczeniu zakładu została tam cała (...), bo nie dało się jej z zakładu zabrać. Świadek dodał, że K. Z. (3) podjął decyzję o sprzedaży części udziałów w firmie (...), ponieważ uważał, że jeżeliby nie sprzedał tych udziałów i L. (...) nie przejęłaby długów, to wierzyciele nigdy nie otrzymaliby należności. Świadek zeznał, że decyzję o sprzedaży K. Z. (3) podjął sam, natomiast jeżeli chodzi o doradców to ani on, ani K. Z. (1), ani J. T. nie mieli nic do powiedzenia. Świadek dodał, że obsługę prawną prowadziła kancelaria (...) i to oni ustalili w jaki sposób ma się to odbyć, a gdyby K. Z. (3) miał wątpliwości, co do legalności tej transakcji, to na pewno nie zostałaby ona przeprowadzona.

Zeznania świadka M. Z. (2) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne albowiem były one spójne i logiczne. Świadek bezpośrednio zetknął się ze zdarzeniami o których zeznawał, a jego zeznania znajdowały potwierdzenie w zeznaniach J. T. i J. W..

Zeznania świadka A. M. (1) były podstawą ustalenia okoliczności zawarcia umowy pomiędzy spółką (...) a firmą (...) sp. z o.o. w G.. Świadek zeznała, że współpraca pomiędzy spółkami zaczęła się 23 października 2002 roku, kiedy to została wystawiona pierwsza faktura VAT. Świadek zeznała, że na rzecz spółki (...) wystawionych było wiele faktur, z których 13 nie zostało zapłaconych. Świadek zeznała również, że spółka (...) uzyskała nakazy zapłaty przeciwko spółce (...). Świadek zeznała, że nie wie nic na temat tego, aby przed rozpoczęciem współpracy ze spółką (...) była sprawdzana kondycja finansowa tej firmy.

Zeznania świadka A. M. (1) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Zeznania świadka T. B. były podstawą ustalenia okoliczności zawarcia umowy pomiędzy spółką (...) a Spółdzielnią Pracy Usług (...). Świadek zeznała, że jako syndyk masy upadłościowej spółdzielni posiada dokumenty z których wynika, że spółka (...) zalega z płatnościami na rzecz spółdzielni w wysokości około 60.000 zł. Świadek nie miał jednak szczegółowej wiedzy na temat okoliczności zawarcia umów.

Zeznania świadka T. B. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka L. B. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umowy pomiędzy spółką (...) a firmą (...). Świadek zeznał, że współpraca pomiędzy firmami zaczęła się w 2003 roku i dotyczyła sprzedaży artykułów (...) spółce (...). Świadek zeznał, że spółka (...) dokonał czterokrotnie zakupów udokumentowanych fakturami VAT z terminami płatności 60 dni. Świadek zeznał, że nie została dokonana żadna wpłata na poczet wystawionych faktur i zalega z płatnością kwoty 13.600,41 zł plus odsetki. Świadek zeznał nadto, że nie pamięta jaką funkcję pełniła w firmie (...) i nie pamięta czy z nią osobiście rozmawiał.

Zeznania świadka L. B. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań A. S. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umów pomiędzy spółką (...), a spółką (...) z siedzibą w K.. Świadek zeznała, że współpraca pomiędzy firmami rozpoczęła się 18 października 2002 roku, kiedy spółka (...) złożyła zamówienie na zakup (...). Świadek zeznała, że spółka (...) pięciokrotnie składała zamówienia i część należności została zapłacona. Świadek dodała również, że nie pamięta czy kontaktowała się z K. Z. (1) i w jakiej roli występowała ona w spółce (...).

Zeznania świadka A. S. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka K. D. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umów pomiędzy spółką (...), a spółką (...) sp. z o.o. w T.. Świadek zeznał, że w sierpniu 2003 roku spółka (...) złożyła zamówienie na (...) o wartości 8300 zł netto oraz transport. Świadek zeznał, że towar został dostarczony, a upoważniony pracownik spółki (...) podpisał odbiór faktury. Świadek zeznał, że na poczet należności została uiszczona kwota 6000 zł, a wyegzekwowanie pozostałej należności zlecono firmie windykacyjnej. Świadek w swoich zeznaniach nie potrafił wskazać, kto z firmy (...) kontaktował się ze spółką (...) w celu złożenia zamówienia i czy kontaktował się z K. Z. (1).

Na podstawie zeznań A. M. (2) Sąd ustalił okoliczności zawarcia umów pomiędzy spółką (...), a spółką (...) z siedzibą w T.. Świadek zeznała, że spółka (...) sprzedawał spółce (...) (...), a współpraca trwała przez dłuższy czas. Świadek zeznała, że w okresie od 30 grudnia 2002 roku do 21 lipca 2003 roku został sprzedany towar na łączną kwotę 16.414,39 zł i spółka (...) do chwili obecnej nie uregulowało tej należności.

Zeznania świadka A. M. (2) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań A. K. Sąd ustalił okoliczności zawarcia umów pomiędzy spółką (...), a firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe (...) J. D.. Świadek zeznała, że jest radcą prawnym i pomagała firmie J. D.w windykacji należności od zalegających firm. Świadek przedłożyła również kserokopie faktury wystawionej w dniu 20 października 2001 roku przez firmę J. D.na rzecz spółki (...) za sprzedaż sita.

Zeznania świadka A. K. Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumencie w postaci faktury VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań M. Z. (1) Sąd ustalił okoliczności zawarcia umów pomiędzy spółką (...), a spółką (...) z siedzibą w W.. Świadek zeznał, że współpraca ze spółką (...) rozpoczęła się w 2000 roku i od początku płaciła z opóźnieniem, ale po telefonicznych ponagleniach należności były płacone. Świadek zeznał również, że spółka nie zapłaciła częściowo za towar, na który została wystawiona faktura w dniu 15 maja 2003 roku. Świadek zeznał również, że kontaktował się telefonicznie z K. Z. (2), który twierdził, że brak zapłaty wynika z przejściowych trudności.

Zeznania świadka M. Z. (1) Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, albowiem były spójne i logiczne, a także znajdowały one potwierdzenie w dokumentach w postaci faktur VAT. Zeznania świadka nie były także przez nikogo kwestionowane.

Na podstawie zeznań świadka R. S. (2) (k. 2995), których wiarygodność nie budziła żadnych wątpliwości Sąd ustalił, że po sprzedaży udziałów w spółce (...) dokumentacja księgowa została przekazana nowym właścicielom, tj. R. K. (2) i Z. S..

Zeznania świadka B. N. nie były podstawą do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, albowiem świadek nie miała wiedzy na temat działalności spółki (...).

Wyjaśnienia oskarżonej K. Z. (1) Sąd ocenił jako wiarygodne. Wyjaśnienia oskarżonej dotyczyły przede wszystkim okoliczności związanych z (...) spółką (...) do czasu sprzedaży udziałów R. K. (2). Oskarżona wyjaśniała, że pomimo tego, że była w zarządzie spółki L. (...) i była główną księgową, to nie podejmowała decyzji dotyczących zamawiania towarów i usług dla spółki na potrzeby produkcji. Oskarżona wyjaśniała, że takie decyzje podejmował K. Z. (3). Wyjaśnienia w tym zakresie znajdują potwierdzenie w zeznaniach J. T. i M. Z. (2), którzy pracowali w spółce (...) i poznali sposób zarządzania spółką. Z wyjaśnień K. Z. (1) wynika, że działania osób reprezentujących spółkę (...) nie były ukierunkowane na oszukanie kontrahentów. Oskarżona wyjaśniała, że działalność spółki, zwłaszcza związana z produkcją (...)w zakładzie w B., napotykała trudności, związane z brakiem trwałego i skutecznego porozumienia z M. B. – właścicielem gruntu i budynków, w których funkcjonował ten zakład. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie znajdują potwierdzenie w licznych dokumentach potwierdzających, że prowadzone były liczne procesy sądowe pomiędzy K. Z. (2), a M. i J. B.. Nie ulegało wątpliwości, że poczynienie przez spółkę (...) bardzo dużych nakładów na zakład produkcyjny w B., a następnie uwikłanie się liczne procesy sądowe oraz utrata uprawnień eksportowych mogło niekorzystnie odbić się na kondycji finansowej spółki. Te okoliczności oraz fakt, że nie zgromadzono dowodów przeciwnych, świadczących o istnieniu po stronie oskarżonej w datach zaciągania poszczególnych zobowiązań zamiaru ich nieuregulowania przez spółkę (...), spowodowały że Sąd ocenił wyjaśnienia K. Z. (1) jako wiarygodne. W ocenie Sądu o jakikolwiek oszukańczym zamiarze oskarżonej nie może świadczyć fakt, że sprzedali oni swoje udziały w spółce (...) nowemu właścicielowi z jednoczesnym przeniesieniem majątku na spółkę (...). Wraz z majątkiem spółka (...) przejęła również długi spółki do wysokości ustalonej ceny zapłaty. Nadto z opinii biegłego K. O. wynika, że spółka (...) prowadziła normalną działalność gospodarczą, zaś na podstawie dostępnych dokumentów nie jest możliwe ustalenie co spowodowało fakt nie zapłacenia za część faktur.

Ustalenia w sprawie Sąd poczynił również na podstawie opinii biegłego K. O.. Biegły wskazał, że jego opinia w znacznej części opiera się na hipotezach, ponieważ nie było możliwości zbadania ksiąg rachunkowych, sprawozdań

finansowych, czy wszelkiej innej dokumentacji za lata 2002 – 2003. Z opinii tego biegłego wynika, że z uwagi na brak dokumentów nie potrafi ustalić, czy w dacie zaciągania zobowiązań wobec swoich wierzycieli była niewypłacalna, bądź czy groziła jej upadłość. Biegły stwierdził nadto, że po przeprowadzeniu analizy zgromadzonej w sprawie dokumentacji w postaci sprawozdań finansowych za lata 2000 – 2001 oraz deklaracji podatkowych VAT 7 za 2002 i 2003, jak również deklaracji CIT 8, CIT 2 za lata 2002 – 2003 wynika, że spółka prowadziła działalność w znacznych rozmiarach, posiadała majątek ruchomy, jak i zlokalizowany w nieruchomościach o znacznej wartości, a zatem powinna być wypłacalna w dacie zaciągania zobowiązań wobec ujawnionych w niniejszej sprawie pokrzywdzonych. Na rozprawie w Sądzie w dniu 26 marca 2014 roku biegły stwierdził, że jego zdaniem na chwilę zawierania umów wskazanych w akcie oskarżenia spółka (...) była wypłacalna, bo miała duży majątek w stosunku do wierzytelności.

Opinię biegłego Sąd ocenił jako miarodajną, albowiem biegły opierając się na dostępnych dokumentach wydał jasną opinię, która nie była kwestionowana w niniejszej sprawie. Biegły K. O. legitymuje się odpowiednią specjalizacją i doświadczeniem w wydawaniu opinii z zakresu księgowości i Sąd nie miał zastrzeżeń co do rzetelności tej opinii. Opinia wydana w niniejszej sprawie z uwagi na brak dokumentacji księgowej nie była jednak pełna. Z uwagi jednak na brak możliwości uzyskania innych dokumentów nie możliwe było uzyskanie uzupełniającej opinii biegłego.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się również na dokumentach w postaci umów cywilnoprawnych, faktur VAT wystawionych przez kontrahentów spółki (...) oraz odpisach wyroków wydanych w sprawach mających związek z niniejszym postępowaniem. Dokumenty te nie budziły wątpliwości pod względem ich autentyczności i nie były też kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 286 §1 k.k. kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przestępstwo oszustwa opisane w art. 286 §1 k.k. charakteryzuje się działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadzeniem innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem – m.in. poprzez wprowadzenie jej w błąd. Dla bytu przestępstwa z art. 286 §1 k.k. konieczne jest również istnienie w chwili zawierania umowy zamiaru bezpośredniego obejmującego zarówno cel, jak i sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu, przy czym sam fakt nieuregulowania należności na rzecz pokrzywdzonego nie może stanowić automatycznie podstawy do przyjęcia, że druga strona umowy w chwili jej zawierania działała z zamiarem oszustwa (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2004 roku, IV KK 192/03, lex nr 84458, Prok. i Pr. – wkł. 2004/9/5, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2007 roku, V KK 66/07, lex nr 351207). Podkreślenia również wymaga, że zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą elementy przedmiotowe oszustwa muszą się mieścić w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą, tzn. sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania, a jeżeli jeden z tych elementów nie jest objęty świadomością - nie ma oszustwa i jeśli któregoś z nich sprawca nie chce, lecz tylko nań się godzi - również nie ma oszustwa (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1973 roku, III KR 278/73). Podstawowym kryterium rozgraniczającym oszustwo od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilno – prawnym jest istnienie w chwili zawierania umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o szczególnym zabarwieniu, co przesądza o tym, że nie każda, nawet nierzetelna realizacja stosunku zobowiązaniowego oznacza automatycznie zrealizowanie znamion oszustwa, gdyż niewykonanie zobowiązania, może wynikać z nadchodzącej niewypłacalności danego podmiotu gospodarczego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, Prok.i Pr.-wkł. 2009/5/35, lex nr 491922). Wskazać też należy, że zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego zaprezentowanym w wyroku z dnia 19 kwietnia 2005 roku (WA 8/05, OSNwSK 2005/1/794, lex nr 199789), przy ustaleniu zamiaru sprawcy oszustwa (...) należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można byłoby wyprowadzić wnioski co do realności wypełnienia obietnic złożonych przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem, a w szczególności jego możliwości finansowe, skalę przyjętych zobowiązań, które ma świadczyć z niekorzyścią dla siebie sprawca, na korzyść rozporządzającego

mieniem, zachowanie się sprawcy po otrzymaniu pieniędzy, jego stosunek do rozporządzającego mieniem (...), z jednoczesną oceną przy zwłoce płatności zmian w sytuacji materialnej sprawcy na niekorzyść oraz przyczyn takiego stanu rzeczy. Również ustalenie, że przedstawione przez sprawcę osobie rozporządzającej mieniem okoliczności były obiektywnie nieprawdziwe, samoistnie nie wystarcza do przyjęcia, że sprawca działał w zamiarze oszukania, gdyż dla przyjęcia zamiaru konieczne jest jeszcze ustalenie, że sprawca miał nie tylko świadomość przekazywania osobie rozporządzającej mieniem nieprawdziwych informacji, ale także ustalenie, że sprawca przekazywał takie informacje, aby doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (wyrok SA w Katowicach z dnia 17 sierpnia 2000 roku, II AKa 168/00, OSA 2001/7-8/51, lex nr 48341).

Z ustaleń Sądu poczynionych w niniejszej sprawie bezspornie wynika, że oskarżona K. Z. (1) w okresie, kiedy miało dojść do popełnienia zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów pełniła funkcję członka zarządu spółki (...) w M.. Oskarżona w tym okresie była też główną księgową w spółce. Sprawowanie tych funkcji przez oskarżoną nie dawało jednak podstaw do ustalenia w niniejszej sprawie, że brała ona jakikolwiek udział w zawieraniu umów cywilnoprawnych, przy których miało dojść do wprowadzenia kontrahentów w błąd. Oskarżonej został postawiony zarzut działania wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (2). W doktrynie i orzecznictwie utrwalone jest znaczenie pojęcia współsprawstwa. Przyjmuje się, że współsprawstwem jest oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego, charakteryzujące się odegraniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego po stronie każdego ze współników. Współsprawcą będzie zarówno osoba, która w porozumieniu z inną realizuje całość lub część znamion czynu zabronionego, jak i taka osoba, która wprawdzie nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie się - uzgodnione ze współnikami - stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamiaru (tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 21 października 2014 roku w sprawie II AKa 278/14, LEX nr 1567126).

Przesłuchani w niniejszej sprawie świadkowie, którzy pracowali w spółce (...), zeznawali, że K. Z. (1) nie brała udziału w podejmowaniu decyzji dotyczących zakupu towaru i usług w spółce, gdyż takie decyzje podejmował K. Z. (3). Natomiast z zeznań świadków będących przedstawicielami pokrzywdzonych wynikało, że w sprawie zamówień pochodzących ze spółki (...) nie kontaktowała się z nimi K. Z. (1). Z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że to K. Z. (3) był osobą, która pomimo tego, że istniał trzyosobowy zarząd w spółce, podejmował decyzje sam i sam nią zarządzał, gdyż był jej twórcą. Z zeznań świadków wynikało, że K. Z. (3) miał pieczę nad wszystkim w firmie, sam podejmował decyzje i nie znosił sprzeciwów. J. T. zeznawał, że na zgromadzeniach zarządu spółki nie było dyskusji i w praktyce to K. Z. (3) o wszystkim decydował. Nie można w niniejszej sprawie zatem przyjąć, że oskarżona K. Z. (1) brała jakikolwiek udział w podejmowaniu decyzji dotyczących zamawiania towaru i usług w spółce (...) bowiem brak jest w tym zakresie jakichkolwiek dowodów. Z zeznań świadków, ani też z jakichkolwiek innych dowodów nie wynika, aby K. Z. (3) lub J. T. konsultowali z K. Z. (1) decyzje w sprawie zamówień w firmie. K. Z. (1), jako główna księgowa, nie musiała zajmować się tego rodzaju sprawami, gdyż były to sprawy techniczne, którymi zajmowali się w spółce K. Z. (3) i J. T.. Przedmiotem umów cywilno – prawnych, które wskazane są w akcie oskarżenia były przedmioty i usługi, które miały związek z bieżącą działalnością i produkcją spółki, zatem nie było potrzeby, aby były podejmowane uchwały zarządu upoważniające prezesa Zarządu do ich zawarcia. K. Z. (1), jak sama przyznała miała wiedzę na temat stanu zadłużenia spółki, jednak jest to okoliczność, nie mająca znaczenia w niniejszej sprawie, gdyż jak wynika to z ustaleń Sądu kontrahenci spółki (...) nie byli informowani o sytuacji finansowej spółki przed zawarciem umów, natomiast ustalenie, że po zawarciu umowy istnieje zadłużenie nie może mieć znaczenia dla ustalenia czy w chwili zawierania umowy istniał zamiar popełnienia przestępstwa.

Reasumując, stwierdzić należy, że nie zostały w niniejszej sprawie zgromadzone jakiegokolwiek dowody, na których podstawie możliwe byłoby ustalenie, że K. Z. (1) podejmowała jakiegokolwiek działania świadczące o współudziale w podejmowaniu decyzji o zawarciu umów cywilno – prawnych wskazanych w akcie oskarżenia.

W akcie oskarżenia zarzucono oskarżonej wprowadzenie w błąd kontrahentów spółki (...) co do zamiaru zapłaty za dostarczony towar i świadczone usługi. Z ustaleń Sądu wynika, że przy zawieraniu przez spółkę (...) umów wskazanych w akcie oskarżenia kontrahenci nie byli informowani o stanie (...) spółki (...). Okoliczność ta ma znaczenie w niniejszej sprawie. Jak bowiem przyjął Sąd Apelacyjny w Łodzi kontrahent w transakcji obustronnej nie ma

obowiązku ujawniania sytuacji materialnej swojej firmy, niemniej jednak tylko wtedy nie będzie to miało charakteru wprowadzenia w błąd w rozumieniu przepisu art. 286 §1 k.k., gdy podmiot taki przy zachowaniu reguł kupieckich, którym druga strona ma prawo ufać, będzie miał rzeczywistą możliwość realizacji przyjętego na siebie umownie zobowiązania w dacie jego powstania, bez świadomego powodowania szkody w majątku swojego wierzyciela (wyrok z dnia 16 października 2014 roku w sprawie II AKa 197/14, LEX nr 1548532). Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika zaś, że w chwili zaciągania wskazanych w akcie oskarżenia zobowiązań kondycja spółki (...) była dobra i nie wskazywała na to, aby spółka nie miała możliwości wywiązania się w przyszłości z tych zobowiązań. Ustalenia takie wynikają z opinii biegłego K. O.. Biegły w swojej opinii wskazał, że spółka prowadziła działalność w znacznych rozmiarach, posiadała majątek ruchomy, jak i zlokalizowany w nieruchomościach o znacznej wartości, a zatem powinna być wypłacalna w dacie zaciągania zobowiązań wobec ujawnionych w niniejszej sprawie pokrzywdzonych.

Opinia biegłego K. O., która była podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, była opinią wydaną na niepełnym materiale dowodowym, co przyznawał sam biegły. Opinia w takim kształcie została przekazana do Sądu razem z aktem oskarżenia i była podstawą do ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę po raz pierwszy. Sąd okręgowy w Kielcach uchylając pierwszy wyrok wydany w niniejszej sprawie nakazał uzupełnienie materiału dowodowego w tym zakresie, poprzez zgromadzenie dokumentacji księgowej i zasugerował wykorzystanie do tego celu tryby przewidzianego w art. 397 §1 k.p.k. W tym właśnie trybie sprawa została przekazana prokuratorowi. Po wykonaniu zleconych czynności prokurator zwrócił akta bez uzyskania jakiegokolwiek nowej dokumentacji księgowej. Z notatek urzędowych znajdujących się w aktach sprawy (k. 3009 – 3011) wynika, że nie było możliwe zgromadzenie dodatkowych dokumentów. Zatem należało przyjąć, że opinia biegłego, chociaż opierała się na niepełnym materiale dowodowym była jedyną możliwą do uzyskania w niniejszej sprawie.

Mając zatem na względzie opinię biegłego K. O. Sąd ustalił, że kondycja finansowa spółki (...) w datach zawierania poszczególnych umów wskazanych w akcie oskarżenia nie pozwala na przyjęcie, że spółka (...) nie miała możliwości wywiązania się z zawieranych umów.

W uzasadnieniu aktu oskarżenia prokurator, mając znając opinię biegłego K. O., wskazał, że niezapłacenie przez spółkę (...) kontrahentom było spowodowane złą wolą oskarżonej K. Z. (1) i K. Z. (2), skoro wystarczyło sprzedać część majątku, aby pokryć te zobowiązania. W ocenie Sądu przyjęcie działanie oskarżonych ze złą wolą nie jest jednak jedynym możliwym wyjaśnieniem nieuregulowania w całości niektórych zaciągniętych zobowiązań. Brak pełnej zapłaty dla niektórych kontrahentów spółki spowodowany mógł być przejściowymi trudnościami w prowadzeniu działalności gospodarczej. Z zeznań niektórych świadków wynikało przecie, że w przeszłości spółka (...) zamawiając towar płaćła z opóźnieniem, zaś jej przedstawiciele tłumaczyli to przejściowymi trudnościami. Pomimo tych przejściowych trudności, kontrahenci kontynuowali współpracę ze spółką (...), co może świadczyć o tym, że mieli takie doświadczenia z spółką (...) z których wynikało, że spółka reguluje swoje należności. Fakt niezapłacenia przez spółkę (...) kontrahentom może być również wyjaśniony zmianą właścicieli tej spółki. w dniu 27 października 2003 roku dotychczasowi posiadacze udziałów w spółce (...) – K. Z. (3), K. Z. (1) i J. T. sprzedali swoje udziały R. K. (2). Następnie K. Z. (3) i K. Z. (1) zostali odwołani z funkcji członków Zarządu spółki (...). Po odwołaniu z funkcji członka Zarządu oskarżona K. Z. (1) nie miała żadnego wpływu na to, któremu z wierzycieli spółki (...) zostanie uiszczona należność.

Stwierdzić należy, że spółka (...) istniała od 1989 roku i prowadziła przez cały okres, do chwili sprzedania udziałów przez oskarżonych, tj. do końca października 2003 roku normalną działalność, w tym od 1996 rok do połowy 2002 roku zakład produkcji (...), a całym okresie działalności zakład wytwarzający specjalistyczne urządzenia dla zakładów produkcji (...). Spółka ta, co zostało wyżej opisane, od początku funkcjonowania produkcji zakładu (...)w B. miała problemu związane z brakiem należytego porozumienia z właścicielem gruntu, na którym funkcjonował ten zakład. Na skutek różnorodnych działań M. B. spółka (...) utraciła pozwolenia eksportowe, jak też bank znacznie zmniejszył poziom bieżącego kredytowania tego zakładu. Spółka (...) poniosła też znaczne straty z powodu wycofania się odbiorcy urządzeń do produkcji (...)z Kanady, który w 2003 roku nie odebrał maszyn przystosowanych na tamten rynek. Istniały zatem obiektywne okoliczności, które powodować mogły przejściowe trudności z zapłatą na rzecz kontrahentów spółki (...).

W tym miejscu zasadnym będzie też odniesienie się do kwestii zmiany właścicieli w spółce (...). Zmiana ta nastąpiła na podstawie umowy z dnia 27 października 2003 roku na podstawie której R. K. (2) kupił wszystkie udziały w spółce (...) sp. z o.o. za kwotę 100 zł. Następnie doszło też do sprzedaży przez spółkę (...) spółce (...) nieruchomości fabrycznej położonej w B. za cenę 300.000 zł, którą to cenę uiszczono w ten sposób, że spółka (...) przejęła dług spółki (...) wobec banku (...) SA Oddział I w K., oraz nieruchomości budowlanej położonej w B. za cenę 300.000 zł (kserokopia aktu notarialnego nr rep.(...)). Oprócz zmiany właścicieli spółki (...), doszło też do sprzedaży majątku spółki na rzecz spółki (...). Umowy te zostały zawarte w odpowiedniej formie i wywarły skutki prawne. Strony umowy nie zawierały jej pod wpływem groźby i brak jest podstaw do przyjęcia, że zostały one zawarte w celu pokrzywdzenia wierzycieli, którejkolwiek ze spółki. Zatem skoro doszło do zmiany właścicieli spółki (...) i zmiany na stanowisku członków Zarządu w spółce, to właśnie nowi członkowie Zarządu stali się odpowiedzialni za spłatę zadłużeń spółki (...), zaś poprzedni członkowie Zarządu odpowiadają za zobowiązania spółki na zasadzie art. 299 §1 k.s.h. Z faktu sprzedaży udziałów przez oskarżoną K. Z. (1) oraz sprzedaży przez spółkę (...) nieruchomości na rzecz spółki (...) nie można w niniejszej sprawie czynić oskarżonej jakiegokolwiek zarzutu i wyciągać niekorzystnych wniosków. Nie można zatem wysnuć wniosku, że skoro oskarżona sprzedała udziały w spółce (...), to już w chwili zawierania przez spółkę (...) umów z kontrahentami wskazanymi w akcie oskarżenia miała zamiar, wprowadzając ich w błąd, doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Taka teza byłaby dowolna, gdyż nie jej poparta żadnymi dowodami. W ocenie Sądu, takie transakcje, jakie zostały przeprowadzone w spółce (...), są zwykłymi transakcjami biznesowymi. Nowi właściciele spółki (...) musieli wiedzieć o długach i wierzytelnościach spółki i liczyć się z koniecznością spłaty długów. Po sprzedaży udziałów i odwołaniu z funkcji członka Zarządu spółki (...) oskarżona K. Z. (1) nie miała wpływu na to, czy spółka (...) ureguluje swoje należności.

Reasumując, Sąd uznał, że brak jest w niniejszej sprawie dowodów świadczących o tym, że oskarżona popełniła zarzucane jej w akcie oskarżenia czyny. Brak jest takich dowodów, które wskazują, że oskarżona K. Z. (1) zachowała się w sposób w akcie oskarżenia wskazany. Stwierdzenie negatywnej przesłanki przedmiotowej wskazanej w art. 17 §1 pkt 1 kpk obliowało Sąd do uniewinnienia oskarżonej.

W niniejszej sprawie zachodziła również negatywna przesłanka podmiotowa, gdyż brak było podstaw do przyjęcia, że oskarżona, będąc członkiem Zarządu spółki (...) i jej główną księgową, działała z zamiarem bezpośrednim doprowadzenia kontrahentów spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Na podstawie zgromadzonych dowodów nie można ustalić, że sytuacja finansowa spółki (...) w datach zawierania poszczególnych umów była zła, co pozwoliłoby na ustalenie działania z zamiarem popełnienia przestępstwa z art. 286 §1 k.k. Sytuacja finansowa spółki (...) była dobra, jednak to inne czynniki obiektywne związane z prowadzeniem działalności gospodarczej spowodowały niezapłacenie kontrahentom. Po sprzedaży spółki oskarżona nie miała żadnego wpływu na to, jakie zobowiązania spółki (...) zostaną zapłacone. Próba wyjaśnienia braku zapłaty na rzecz niektórych kontrahentów spółki (...) złą wolą oskarżonej, tak jak wskazał w uzasadnieniu aktu oskarżenia prokurator, jest nielogiczna i nieracjonalna. Dlaczego oskarżona, w sytuacji gdy spółka (...) prowadziła bieżącą działalność gospodarczą, aż do czasu podpisania umów w dniu 27 października 2003 roku, miałaby chcieć wybiórczo, w różnych okresach podejmować razem z K. Z. (2) niczym nieuzasadnione decyzje o nie zapłaceniu jakiemuś kontrahentowi? Prokurator nie przedstawił dowodów, które pozwalałyby na ustalenie odpowiedzi na takie pytanie. Ustalenie w niniejszej sprawie, że oskarżona miała od samego początku złą wolę, aby nie zapłacić kontrahentom implikowałoby konieczność kierowania aktów oskarżenia przeciwko wszystkim osobom, które nie uiszczyły zapłaty swojemu kontrahentowi. Złej woli w żaden sposób nie da się obiektywnie ustalić i jej udowodnić, a z uwagi na istnienie okoliczności obiektywnych, które mogły spowodować nieuiszczenie zapłaty na rzecz kontrahentów spółki (...), Sąd w niniejszej sprawie uznał, że to one były przyczyną nieuiszczenia zapłaty.

Mając powyższe na względzie Sąd uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanych jej czynów.

Orzeczenie o kosztach niniejszego postępowania Sąd oparł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.

SSR Krzysztof Czarnecki

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Prokuraturze Rejonowej K. – Zachód w K. i adw. W. C..

SSR Krzysztof Czarnecki